

Sammenfattende kan strukturvirkningerne karakteriseres som følger:

- Den gennemsnitlige marginalskat på lønmodtagernes erhvervsindkomst falder med ca. 5 pct. De lavere marginalsatter vil have en positiv effekt på arbejdstiden. Det er forbundet med stor usikkerhed at skønne over hvor stor denne effekt er, jf. nedenfor.
- Faldet i marginalsatten har næppe væsentlig betydning for arbejdsstyrken, det vil sige antallet af personer som deltager på arbejdsmarkedet.
- Forslaget vil heller ikke have nogen nævneværdig effekt på ledigheden. Forslaget har ikke nogen systematisk effekt på forskellen mellem løn og dagpenge efter skat og effekten af små ændringer i denne forskel er for den tilbageværende, lave, ledighed under alle omstændigheder meget lille i forhold til betydningen af rådighedsregler mv.
- Der er mulige gavnlige strukturvirkninger på opsparing af nedskættelsen af skatten på positiv nettokapitalindkomst. Derudover medfører forslaget en mindre stramning i beskattningen af aktieindkomstindkomsten. Da beskattningen af den øvrige kapitalindkomst er lempet, bliver forskellene mellem den endelige beskattning af selskabsindkomst og anden kapitalindkomst forøget.

Det overordnede billede er således, at Det Radikale Venstres skatteudspil forbedrer strukturerne. På arbejdsmarkedet går virkningerne i en positive retning, mens billedet er mere uklart i forhold til opsparing og kapitalmarked, hvor der både er positive og negative aspekter.

Modstykket til de gunstigere strukturer er, at forslaget vil medføre større indkomstforskelle,

jf. svar på spørgsmål S 2394 af 10. april fra Ulla Tørnæs (V). De seneste årtiers skattereformer har brugt de fleste muligheder for at forbedre strukturerne uden at det går udover indkomstfordelingen. Det vil derimod altid være muligt at forbedre strukturerne ved at mindske omfordelingen, eller modsat at skabe øget lighed på bekostning af strukturen. Den samlede vurdering af forslaget vil derfor i stor udstrækning bero på en afvejning af disse to hensyn.

Virkning på arbejdsudbudet

Arbejdsudbudets størrelse målt i timer bestemmes dels ud fra hvor mange personer som deltager på arbejdsmarkedet og dels af hvor meget timer de pågældende personer arbejder.

Skattesystemet påvirker den enkeltes arbejdstid via marginalsatterne som bestemmer, hvor meget den enkelte får ud af at arbejde en time mere. En lavere marginalskat vil således, alt andet lige, betyde en øget tilskyndelse til at arbejde og derved medføre et større arbejdsudbud. Det samlede skattetryk på lønindkomst har også en modsatrettet betydning for arbejdsudbudet. Jo mindre den enkelte skal betale i skat, jo færre timer behøver vedkommende at arbejde for at opnå et givet forbrug. En lavere gennemsnitsbeskattning fører således, alt andet lige, til et mindre arbejdsudbud.

Det Radikale Venstres skatteomlægning fører til en sænkning af den gennemsnitlige marginalskat for lønmodtagere med knap 5 pct. Stort set alle lønmodtagere får del i denne lettelse men størrelsen på faldet i marginalsatten er ujævnt fordelt, jf. tabel 1.

Tabel 1. Skatteomlægningens påvirkning af marginalsatten på løn, pct.

Indkomstinterval	Antal lønmodtagere	2002	Det Radikale Venstre	Ændring i marginalskat
34.400 – 37.800	1.000	9,0	42,2	33,2
37.800 – 210.220	470.000	44,2	42,2	-2,0
210.220 – 250.000	470.000	49,7	42,2	-7,5
250.000 – 313.000	600.000	49,7	45,2	-4,5
313.000 – 334.000	139.000	63,3	45,2	-18,1
334.000 – 000	627.000	63,3	60,2	-3,1
Gennemsnitligt	2.306.000	53,1	48,1	-5,0

Kilde: Det Radikale Venstre samt egne beregninger.